

ชื่อเรื่อง: มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองการปนเปื้อนน้ำ
ผู้จัดทำ: ได้ดิน: กรณีศึกษานิคมอุตสาหกรรมลำพูน
ชื่อปริญญา: สุทธิศรี จิมมาวี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: นิติศาสตรมหาบัณฑิต^{ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขตไห ลังการพินธ์}
วันที่อนุมัติผลงาน: 21 มิถุนายน 2557
สถาบันการศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
จำนวนหน้า: 91
คำสำคัญ: น้ำได้ดิน, นิคมอุตสาหกรรมลำพูน,
มาตรการทางกฎหมาย

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิชทางดินที่เกิดจากการประกอบการนิคมอุตสาหกรรมลำพูน เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาการปนเปื้อนน้ำได้ดินดินที่เกิดขึ้น แนวความคิด และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงแนวทางในการปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิชตั้งกล่าวได้ยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการปนเปื้อนน้ำได้ดินจากนิคมอุตสาหกรรมลำพูน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวอยู่หลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 พระราชบัญญัติลงเริ่มและวิชาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติกារนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 รวมทั้งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีมาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งกฎหมายแต่ละฉบับก็มีมาตรการในการแก้ไขปัญหาแยกส่วนกัน ทำให้ขาดความสอดคล้องในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบและรอบด้าน อีกทั้งยังไม่มีกฎหมายเพื่อปกป้อง อนุรักษ์และพื้นฟูน้ำได้ดินที่เหมาะสมและชัดเจน มาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน

จึงยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองและอนุรักษ์น้ำได้ดีนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรที่จะนำมาตรการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ทั้งในด้านนโยบาย กฎหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปักป้อง อนุรักษ์พื้นฟูทรัพยากรน้ำได้ดีมากยิ่งขึ้น

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้จึงคร่าวๆ เสนอ แนวความคิดทางสิงแวดล้อม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในปัจจุบัน หน่วยงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของปัญหาการปนเปื้อนน้ำได้ดีนจากนิคมอุตสาหกรรมลำพูน และได้นำเสนอมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองน้ำได้ดี ของต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้กฎหมายในการคุ้มครองมีประสิทธิภาพน้ำได้ดีจากการปนเปื้อนจากนิคมอุตสาหกรรมลำพูน มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขั้นเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน